

- dnia 1981 r. uzasadnione jest szczególnymi potrzebami zakładu pracy.
2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą przejść na emeryturę, jeżeli określone rozporządzeniem warunki spełnią do dnia 31 grudnia 1982 r. lub spełniliby je do tego dnia, gdyby nie wcześniejsza likwidacja zakładu pracy.

3. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą przejść na emeryturę; jeżeli określone rozporządzeniem warunki spełnili do dnia 31 grudnia 1981 r."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

178

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1982 r.

w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy.

Na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81 oraz z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280) i art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235) oraz w związku z art. 28 ustawy budżetowej na rok 1982 z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Składkę na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy ustala się w wysokości 33% wynagrodzenia określonego jako podstawa wymiaru tych składek w trybie przewidzianym w art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1972 r. Nr 11, poz. 81 oraz z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i Nr 47, poz. 280).

§ 2. Od wynagrodzeń pracowników, o których mowa w § 1, nie pobiera się składki na cele emerytalne.

§ 3. Ze składki na ubezpieczenie społeczne opłacanej w wysokości określonej w § 1 przeznaczona jest dodatkowo na dochód funduszu emerytalnego — poza częścią określoną w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o funduszu emerytalnym (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 7 i z 1976 r. Nr 40, poz. 235) — 17% podstawy wymiaru tej składki, a więc łącznie 25,5% podstawy wymiaru składki.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1980 r. w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy (Dz. U. z 1981 r. Nr 2, poz. 8).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

179

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1982 r.

w sprawie głównych księgowych przedsiębiorstw i innych państwowych jednostek organizacyjnych.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54) oraz art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W przedsiębiorstwach państwowych i ich samodzielnie bilansujących zakładach (oddziałach, filiach) działają główni księgowi przedsiębiorstw.

2. W Ministerstwie Finansów działa główny księgowy budżetu państwa, a w ministerstwach (urzędach centralnych) działają główni księgowi budżetów resortów.

3. W urzędach terenowych organów administracji państwowej działają główni księgowi budżetów terenowych.

4. W samodzielnie bilansujących jednostkach i zakładach budżetowych działają główni księgowi jednostek lub zakładów budżetowych.

§ 2. 1. Główny księgowy przedsiębiorstwa podlega bezpośrednio dyrektorowi. Stanowisko głównego księgowego jest pod względem hierarchii służbowej, wynagrodzenia i innych świadczeń równorzędne stanowisku zastępcy dyrektora przedsiębiorstwa.

2. Organ założycielski może określić przedsiębiorstwa, w których — ze względu na ich znaczenie dla gospodarki narodowej — na stanowisko głównego księgowego mogą być powoływani wyłącznie dyplomowani biegli księgowi.

3. Właściwi ministrowie mogą określić rodzaje jednostek lub zakładów budżetowych, do których przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Głównych księgowych budżetów (§ 1 ust. 2 i 3) oraz jednostek lub zakładów budżetowych powołuje i odwołuje kierownik jednostki.

§ 4. Objęcie funkcji przez głównego księgowego w działającym przed jego powołaniem przedsiębiorstwie,